

de Flinkeste ville komme til at faae den største Vyrde, idet jeg kalder det en Vyrde at blive indkaldt ufrivilligt til Tjeneste og at blive længere Tid i Tjenesten. Det vil altsaa være paa de Flinkeste, at denne Vyrde kommer til at hvile. Her er ogsaa Valg, man har Lov at tage ud af Massen, der er ikke Tale om Lodtrækning til Undercorporaler eller Officersaspiranter, men naar Folk ikke melde sig frivilligt, skal der tages ud dertil blandt de Dygtigste, og man vil paa den anden Side kun faae de mindre Dygtige til frivilligt at blive længere Tid til Tjeneste. Paa de mindre Dygtige derimod anvender man ikke Hovedprincippet; der findes Lodtrækning Sted; det eneste Sted, hvor Lodtrækningen findes, er der, hvor det skal afgjøres, hvem der skal tjene 7 Maanedes, og hvem der skal tjene 16 Maanedes. Jeg er kjender, at det er et vanskeligt Forhold at ordne, men jeg kan ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at den Udvælgelse, som Krigsministeren her har benyttet, er et Brud paa det System, som er fulgt i det Øvrige, idet der lige op til de øverste Classer i Armeen findes Valg Sted. — Endnu et Punkt skal jeg tillade mig at berøre. Disse to Ting, jeg her har nævnt, ere noget Nyt, det er det, der gjør Armeepleanen til noget heelt Andet end det nu Bestaaende. Der er en tredje Ting, som ogsaa er noget Nyt, og det er Uddannelsen af Befalingsmændene. Den Bestingelse, som er optagen af Forsvarscommissionen, at Ingen kan blive Officer eller Underofficer i Armeen, uden at han har tjent sig op fra Recrut af, er fuldkommen rigtig, sundt og godt, og Ingen kan være villigere end jeg til at indrømme, at det er den bedste Vej til at faae dygtige Officerer og Underofficerer. Det er noget ganske Nyt, men for de faste Officerers Vedkommende kunde det vel være, at Overgangen er noget for pludselig. Jeg troer nok, at man kunde beholde nogle Reminiscenser af det Gamle tilbage, idet det ikke kan nægtes, at der kan være mangen en flink Officer, der vilde være en daarlig Recrut. Gaaer jeg til det andet Stadium, til den øverste Deel af Uddannelsesclassen, der, hvor Officeren gaaer over til at blive fast Officer i Armeen, saa er der ogsaa noget Nyt, som jeg frygter for vil komme til at hvile

mindre let paa Armeen, og det er, at naar Officeren afgaaer fra den øverste Classe eller fra den næstøverste Classe til Infanteriet eller fra den ældste til Ingenieurerne eller Artilleriet, har denne Mand gennemgaaet mange Grader og offret en overordentlig Tid til sin Uddannelse, og naar han kommer til det øverste Punkt, veed han ikke, om han kommer ind i Armeen eller bliver hjemforlovet. Dette er ikke Tilfældet nu, thi enhver fra Høifløyen afgaaende Officer faaer en Plads i Armeen. Det er overmaade godt for Armeen at kunne vælge, saaledes at kunne tage en heel Deel unge Mennecker op i disse Instituter, og naar de ere komne til det øverste Trin, sige: Nu ere I Alle uddannede, nu tage vi dem af Eder, der ere de Dygtigste; men man kan for Armeens Skyld ikke undlade ogsaa at stille sig paa Individets Standpunkt, og Individet, som gaaer disse Instituter igjennem og ikke har noget Sikker for sig, naar han er kommen til det øverste Punkt, vil betænke sig, eller rettere sagt jeg frygter for, at man ikke derved vil trække netop de bedste Kræfter ind til Institutet, men at de bedste Kræfter mange Gange ville holde sig tilbage paa Grund af den usikre Fremtid, der er givet dem. Seet fra et almindeligt Standpunkt uden Hensyn til Individet, er dette System overmaade smukt og godt, men det kan vel være, at man derved vil opnaae netop det Modsatte af det, man har villet. — Der er et Punkt, som jeg savner i Hærløven, et Punkt, som maastee er mindre væsentligt, men da jeg har Ordet, har jeg dog ikke villet undlade at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed derpaa. Det er Spørgsmaalet om, hvorledes man skal forholde sig med Hensyn til Krigsberedskab eller, om jeg saa maa sige, med Hensyn til halvt Krigsberedskab. Det Tilfælde kan meget ofte indtræffe, at man vil — just ikke ruste sig, men forberede sig til Krig, eller at man i alle Tilfælde vil indkalde endeel af Mandskabet. Nu vil den cæderede Regering jo ikke være istand til at indkalde et større Antal Mandskab uden ved en foreløbig Lov i Henhold til Grundlovens § 25, men jeg troer, at efter det nuværende Lovudkast vil Sagen komme til at stille sig noget anderledes, end den stiller sig efter den bestaaende Lov.